

Zobák dokořán

Ročník IV - číslo 13

občasník

Jak skončila pirátská loď a cirkus?

Rozhovor s předsedou

Jak dopadnou volby?

Noví členové

S
o
j
k
a
-
S
p
o
l
e
k
m
l
a
d
ý
c
h

OBSAH

Madlesčín úvodníček	2
Co je nejaktuálnějšího aneb Sojka ještě za tepla	3
Kam vás pozveme aneb Delikatesy	3
Drby, srandičky aneb Sojčí divočina	4
Vítání nových sojátek	5
Co nám navařil Špigy	5
Interview s panem předsedou	9
Co se snědlo a vypilo?	14
Sojtěž	27

REDAKCE

Šéfredaktorka: Magdaléna Müllerová

Redaktoři:

Lukáš Kadleček

Michal Janoš

Petr Špičan

Stálí spolupracovníci:

David Andrlé

Leo Černý

Design: Zorka Krejčí

Grafická úprava: Lukáš Kadleček, Michal Janoš

Fotograf: Michal Janoš

ADRESA REDAKCE

Sartoriova 26, Praha 6, 169 00

Telefon: 0608/630386, popř. 02/20512299

E-mail: madleska@hotmail.com

Sojka je zvědavá, jak to s vámi vypadá. Zda vás nevzala velká voda, páč to by byla neskutečná škoda. Po dešti musí přijít jednou nebe bez mráčku – nový Zobák pro partu sojčích Miláček a Miláčků!!! A proto si teď v klidu přečtete, co má pro vás naše Sojka v zobáčku.

A tady to je. Ale co to slyším? Neblázněte! Třinácté číslo že by mělo být nešťastné? Ne, ne, to je hloupá pověra! Pravda, je nám trošilinku krušno, protože je zase po létě, po prázdninách, po táborech...Ale zase Vánoce a lyže jsou taky fajn, takže nebreč, Sojko, že ti přistříhli křídélka, nachystej si deštník, kulicha a šnuptychl a vykroč vstříc světlým zítřkům.

Většina z vás drží toto číslo v ruce poprvé v předvečer voleb. Tomu tématu se budeme také trochu věnovat, na obálce máte slíbený rozhovor s předsedou, kterého jsme – pravda - lámali celkem dlouho, až se nám ho – možná z důvodu blížících se voleb – podařilo zlomit :-)))

Kdo z vás nemá přístup na internet, tak si určitě rád počte v tagesberichtech z obou táborů, kromě toho vás nemine i pár fotek, prostě klasický posezónní Zobák.

Kromě toho nám přibylo celkem dost nových Sojek, proto se objeví i rubrika vítání, kde se pokusím přivítat všechny, kteří, ať už nově či staronově, vstoupili do našich řad, kdybych na někoho pozapomněla, tak se omlouvám, ale hlava mi stárne. Stačí se připomenout a v příštím čísle vás uvedu na čestném místě.

Což mi připomíná, že jsem slíbila v tomto čísle

poděkovat Marýskovi, za jeho obětavou pomoc při tvorbě tohoto čísla. Bylo to zase jedno z oněch typických zakletých čísel, kdy se něco udělá, nahraje se to na disketu a ono ouvej, soubor má asi nožičky, na kterých z diskety odpochoduje a pozametá za sebou všechny stopy...No a nebýt Mary, tak bych asi musela jet autobusem do Brna a tam si z počítače přehrát, co jsme už s Lukášem udělali a jet zase zpátky. Což jistě uznáte je trochu vražda...Mara si sice nepřál, abych se o tom zmiňovala, je to takový skromný jedinec a navíc nikdy netoužil po přílišné popularitě – což nevím, jestli vzhledem k tomu, že tahle informace vychází v Zobáku nebyla ironie, ale i kdyby. Od něj by to Zobák přežil, protože to je jedna z vás, milé Sojky, která náš Zobák opravdu čte. A těch si vážíme. Tak tedy Marýsku a vy všechny Zobáku věrné Sojky – DĚKUJEME!

A teď už čtete a ať vám nic neutech! A nezapomeňte se zúčastnit Sojtěže!!!!

Všechno teplé už nám poněkud vychladlo, protože je venku už taková zima, že by z toho jeden brečel.

Co se tedy událo? O nových členech jsem už psala, konaly se samozřejmě rady, „výcuc“ z nich je tradičně k nahlédnutí po hlavičkou poslední rubriky. Za další proběhly přípravné víkendy na tábory, samotné tábory, sice trochu deštivé a připopo...ehm ehm, kdo byl na druhé etapě už chápe, ostatní se dozví, nicméně obě etapy se vydařily!!!

Kromě toho, novinky ze školních lavic. Tak náš Špigy se dostal na vysokou, bude studovat společně s Cucankou v Budějovicích – němčinu a ruštinu. Verča se dostala na jazykovku, Móňa odjela na semestr do Chemnitzu a Terka a Pája odletěli do Ameriky...to je novinek, co? No a já, já se pochlubím, že jsem školu v září dodělala a proto se můžu honosit sice skromným leč přece jen titulem a jsem teď nejen bez leska ale k tomu ještě Bc. Madleska. To jako bakalář. Za gratulace předem děkuji!!! No a teď už mě tak napadá, že Poldík v pondělí na zastávce našel čtyři stovky...to je, co?

Delikátní akce právě probíhá a to členské shromáždění. Doufám, že vás tu mám kolem sebe, Sojky, a proto je tato rubrika nadbytečná! Jestli ne, tak teda fuj styďte se, co jste dělali doma, když se rozhodovalo o budoucnosti na příští dva roky? Máte přece nějakou sojčí povinnost, ne? Jediní, kdo mají omluvenku, je znovu Terka s Pájou, přece

jen, kdyby jim měla Sojka proplácet dopravu na členské shromáždění, tak by pokladníka ranila mrtvice!

Dále vás pozvu – alespoň vás starší - na symposium, do Furth im Waldu, které se bude konat letos jen od pátku do neděle – zkrácená verze, proslýchá se, že má být omezen i počet účastníků, takže kdo chce jet, ten se sám musí zajímat včas. Termín je 1. – 3. listopadu.

Poslední věc, už se ví termín plesu, je to 12. únor 2003, pro velký úspěch znovu v Čelákovcích!!!! Ale pozvánka na ples bude následovat ještě v předvánočním Zobáku, tak se nebojte, že byste nebyli informováni!

Ehm, hm, jo, takže, milé sojky, právě startuje ta největší drbárna všech dob, ta největší propíračka takovejch těch jobovek, o kterých se nikde jinde nemáte šanci dozvědět. Je to tak, soják na divoko může začít! Prázdniny skončily snad dřív, než vůbec stihly začít, ale i přesto průserky na sebe nenechaly dlouho čekat. O jednom takovém v pravém slova smyslu by mohli vyprávět téměř všichni obyvatelé cirkusu Gaisthalini, ale ten není snad ani moc pro zasmání, leda byste měli rádi opravdu Černý :)) , místy až nahnědlý humor. A jakmile nějaká takováhle "legrácka" skončí až v nemocnici (a navíc

u doktora Killera), potom i velice otrlý soják na divoko lehce couvne a schová se do ústraní. Radši toho teda nechám a pokusím se vyřadit na někom jinym. Mám tady jednu veselou novinu. Jestlipak víte, že v dohledné době se dvěma sojčím radním narodí ratolesti! Ano, ratolesti, uvědomněle používám plurál, protože ti dva radní nemají tu radost spolu, ale každý zvlášť! Každý bude mít svoje! Jedná se o Davu a Vítka – jediné dva sojčí ženáče! Takže v příštím Zobáku už si možná budete moci přečíst srovnávací test nejnovějších modelů Černý(á) – Andrle(ová), porovnání budou v kategoriích: hmotnost, výška (délka), uřvanost, užranost, spavost – nespavost atd.. A teď mám pro vás další bombičku! První dáma sojky společně s prvním mužem oznámili, že jsou zasnoubení!! Poldis teď objíždí Madlesčino rozsáhlé příbuzenstvo a představuje se jako "ten ŽENICH"!! Podle nejčerstvějších informací musím říct, že má veliký úspěch, převážně u tetiček a babiček – jsou z něj celé paf!! Moc se jim líbí, je to prý takový štramák!! ? Chápu. Štramák, to Poldis je. Zvlášť teď, co začal chodit pravidelně do posilky (do Fit-centra), začíná bejt vážně nepříjemně nabušeněj, až z něj začíná jít strach (ježky v podpaždí, víte co..) ?! Teď se skokem přeneseme zase o nějakých dvě stě kilometrů severo – západně, do sojčí metropole zvané Čelákovice. Zde bydlím i já, milé sojky, takže tu mám největší přehled, okamžitě vím o všem, co se tu šustne. Tak třeba vím, že Pavlík Stuchlík klíďo píďo prohání zelenou škodárnu po veřejné komunikaci, přestože řidičák bude mít až za týden! Pak taky vím, že Kristýně Procházkový předevcírem ukradli veškerý doklady i s kabelkou z nákupního košíku v jednou pražským supermarketu (tak přemýšlím, že

by vlastně klidně mohla kandidovat na výkonnou místopředsedkyni, když má takovýhle výkony ?). A pak taky vím (když sem u těch supermarketů), že Michi rád sleduje takovýty jednorázový slevy na různé věci – třeba spotřební elektronika, nebo tak.. Na tom by nebylo nic divného, to dělá vlastně každý. Ale Michi včera objevil pecku! 10 prázdných medií CD disků za 66 Kč!! To je naprosto bezkonkurenční cena, trhá jako blázen, svět to nikdy neviděl!! Nakoupil proto hned tolik balení, kolik v krámě měli (nekecám, nic tam nezůstalo!). Jaképak bylo Michiho rozčarování, když venku zjistil, že namísto prázdných cedéček nakoupil prázdné krabičky.. ?? Nejednalo se o žádný podvod, prostě jen jak Michi pospíchal, aby mu náhodou někdo nějaký balík nez koupil, nestihl si už vše pořádně přečíst.. Jojo, tak mě napadá, co by Michi dělal, kdyby tam těch prázdných krabiček měli třeba plnou bednu. Měl vlastně ještě štěstí, že jich bylo jenom co se vešlo do igelitky ? Tak, a s tímhle Michiho parádním kouskem bych dnešní sojku nadivoko uzavřel. Ovšem, nemohu jinak, než opět uvést jeden extravypečenej: “Přijď dneska večer, nikdo nebude doma!”, povídá dívka svému mládenci. Mládenec se vymydlí, navoní, oholí, načeše, ohákne, přijde, zazvoní a .. nikdo není doma. ? Mějte se překrásně! A bacha na slevy!
Lukáš

Vítání Sojatek – tak kdopak nám to přibyl? Už je tomu déle, ale zcela jistě jsme nevívali Barušku Andrlovou, ani Jarušku Lexovou, Gábinku Benetkovou, Lidušku Holcovou, Kristýnku Klapalovou, Pepíka Křepínského, Evičku Kujínkovou, Ládíka Novotného, Sama Pezdu, Ondru a Káťu Spielmannovi, Elišku Urbancovou, Davču Klapala a Kubíka Žilku. Vítejte v našich řadách, milé Sojky! Jestli jsem na někoho zapoměla, tak pardón! Napravím to, když se ten dotyčný přihlásí.

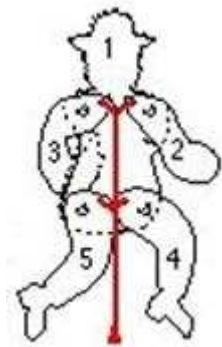
Ahoj všichni Sojky a Sojkové ! Jsem tu zase já s mojí oblíbenou rubrikou plnou zábavy a legrace. No, někdy to taková legrace není, ale snažím se seč to jde. Dnes se v mé rubrice bohužel žádný veselý příběh neobjeví, protože jsem si usmyslel, že má rubrika potřebuje nějakou změnu. Nějaké zpestření. A proto jsem si pro vás připravil takovou veselou vystřihovánku, která se nazývá „Hampelmann“, neboli „panák“. Do minulého týdne jsem se domníval, že tato vystřihovánka je typickou hračkou sousedů z Německa (alespoň

nám to tvrdili učitelé na gymnáziu v Čelákovících a objevilo se to i v jedné nejmenované německé učebnici) , ale po diskusi s rodáky s Bavorska a Severního Německa jsem zjistil, že to tak není. Ale nevadí. Vím jistě, že si vystřihování užijete a zažijete napínavá dobrodružství. Na výběr máte ze čtyřech Sojek – není to náhoda, že je to zrovna Madla, Luky, Michi a Špigy. Je to proto, protože tyto čtyři sojky (s externí spoluprácí ostatních, samozřejmě) pro vás vytváří váš oblíbený časopis Zobák dokořán. Kdo chce jiné hlavičky, může si je stáhnout na internetu – www.sojka.cz . A vy šťastliví, kdo máte digitální fotoaparát, si můžete vyfotit sebe, maminku, tatínka, babičku, dědečka či nějaké domácí zvířátko.

Návod k úspěšnému složení „Panáka“ - Sojkamanna

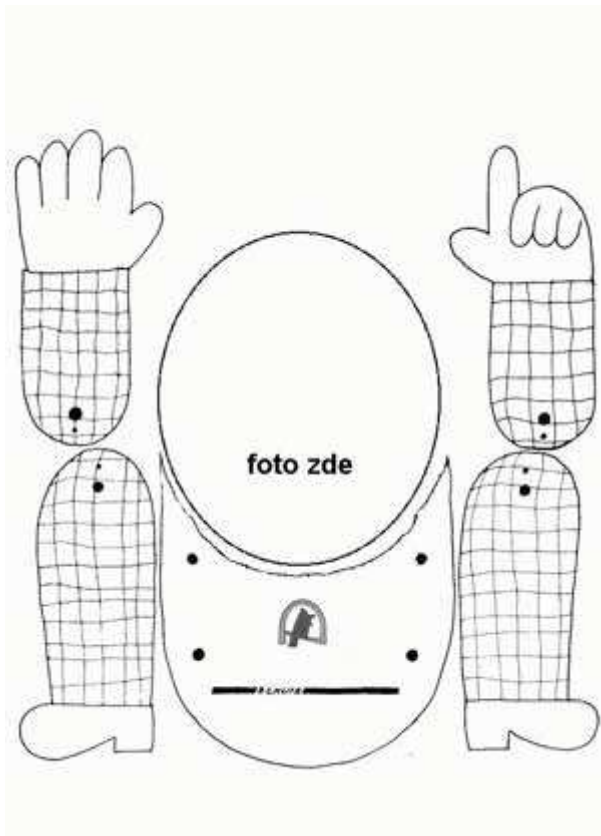
- Krok č. 1 – Nachystat si potřebné Bastelpomůcky (pro neněmecky komunikující sojky – kutilské pomůcky). Těmi jsou – tvrdá čtvrtka, ostré nůžky, pevný provázek (nejlépe rezná nit) nebo kovové patentky, barevné pastelky, barevné fixky, barevné voskovky nebo barevné vodovky.
- Krok č. 2 – Tvrdou čtvrtkou podlepit papír, na kterém jsou jednotlivé části těla našeho „panáka“ a jednotlivé části vystřihnout.
- Krok č. 3 – Z druhého papíru si vyberete hlavičku svého oblíbence. Tu také vystřihnout a nalepit na oválné místo, které je vyznačeno místo hlavy. Pro pomalejší je zde poznámka : „foto zde“ !!
- Krok č. 5 – jednotlivé části dle chuti vybarvit
- Krok č. 6 – Provrtat nůžkami černé body na „panákovi“ aby zde vznikly malé dírký. Poznámka : Je lepší mít malou díрку, nežli velkou (provázek neprokluzuje)
- Krok č. 7 – Podle schématu napojit provázky a zezadu vše pěkně svázat.
- Krok č. 8 – Zatahat za dolní provázek a ejhle, legrace je tady.

Pro ty, kteří doma nenašli žádný kloudný provázek zde mám ještě takovou malou radu. Je to spíše takový malý trik. Místo rezné niti můžete totiž použít již zmiňované patentky. (Pro ty, kteří nevědí, co to takový patentek zde radu žádnou nemám, bohužel.) Těmi postupně připevníme horní a dolní končetiny a ejhle, „panák“ – patentková verze je tu !! A s ním samozřejmě i další kopa legrace !!!!!

Nyní vám popřeji hodně zdaru a trpělivosti s vystřihováním, lepením, vrtáním, vázáním a hraním s naším skvělým „panákem“. Pokud budete chtít, můžete nám svého skvělého „panáka“ vyfotit a obrázek poslat do redakce, nebo na sojka-email. Ti, kteří pošlou nejhezčí fotku, mohou vyhrát speciální bonus – nové oblečení pro našeho skvělého „panáka“. Vaše fotografie a výsledky soutěže budou v příštím vydání zveřejněny a odměněny. Nuže....VZHŮRU DO TOHO, KUTILOVÉ !!!

SOJKAMAN – Vystřihovánka pro všechny Sojkamilovníky

LUKÁŠ

(redaktor Zobáku)

MADLESKA

(šéfredaktorka Zobáku)

	
ŠPIGY	MICHÍ
(redaktor Zobáku)	(přední strana Zobáku)

INTERVIEW

Leopold Černý je úspěšný, mladý muž, narozený 21. 11. 1974 v Dačicích, až do svých 12 let žil v Telči, poté se přestěhoval do Brna, kde po úspěšném absolvování gymnázia nastoupil na právnickou fakultu, kterou se mu povedlo také úspěšně zakončit. V současnosti pracuje jako státní zaměstnanec a od roku 1996 také jako předseda sdružení Sojka – spolek mladých. Mimo zaměstnání má spoustu různých zájmů. Sojka stojí samozřejmě neochvějně na samém čele, ale my se pokusíme tento rozhovor zaměřit spíše jiným směrem. Pokusíme se vám Poldíka ukázat tak trochu v jiném světle. Uvidíme, kolik nám toho na sebe prozradí..nebyla to totiž žádná legrace, uspořádat tenhle rozhovor. Nakonec se nám ale povedlo našeho předsedu přemluvit a proto si toho, milé sojky, važte! Tahle příležitost se věru nenaskýtá každý den..

Tak Poldis, na úvod jednu rozechříváčku. Jsi znám svou pravdomluvností a poctivostí. Zajímalo by mě, jestli si taky někdy uvědoměle zalhal? Udělal si někdy někomu něco (třeba z pomstychtivosti) né zrovna férovýho a pak ti to bylo líto?

Hm, tak hned na úvod začínám mít strach, aby mi tento rozhovor nějak nezlomil vaz... Jo kdyby něco, tak budu mluvit nespisovně, jo, prostě jako normálně. To je teda těžkej kalibr – pravdomluvnost a poctivost. Inu dobrá. Samozřejmě, že jsem taky někdy uvědoměle zalhal, to je logický. Kdybych totiž na tomto místě uvedl, že jsem nezalhal, tak bych lhal. To je jako kdyby ses mě zeptal, jestli jsem někdy šel na červenou nebo jestli jsem jel načerno. Pitvat se v tom dál nebudu, snad jen, že když už, tak raději volím tzv. milosrdný lži, míň ty druhý a ty zlý a vypočítavý snad vůbec ne. Nejradši bych samozřejmě nelhal vůbec, ale občas to prostě fakt nejde... Podobná je i odpověď na otázku druhou, taky musím bohužel přisvědčit. Jako polehčující okolnost budiž mi k dobru, že v týchle oblasti snad můžeme mluvit v čase minulém. Dělal jsem to v časech hodně vzdálených z mladické nerozvážnosti; málo, ale uznávám a sypu si popel na hlavu. Ale zmoudřel jsem a pomstychtivost rozhodně nepatří mezi mé vlastnosti.

Byl si někdy nevěrný? Nebo dokázal bys za určitých okolností jednorázovou nevěru odpustit?

V tomhle mám jasno - ne. Co se týče toho druhýho, tak tomuto tématu se nevyhýbám a milerád si o něm s kýmkoliv z vás popovídám. Tady jenom řeknu, že by záleželo na konkrétních okolnostech, ale patří to jen mezi ty dva potrefený a myslím, že na zamyšlení se nad takovou věcí tu není právě to nejvhodnější místo.

Měl si někdy (v kterémkoliv věku) nějakého plyšového méďu na spaní? Svěřoval si se mu se svými problémy? Jak si mu říkal?

Pokud vím, a na tomto místě musím uvést, že na tyhle věci mám ale fakt děsnou sklerózu, tak neměl. Méďu ani jinou potvoru jsem neměl, možná jenom úplně v tom nejútlejším věku, ale to bych si musel upřesnit u mojí maminky. Každopádně vím, že jsem si ve spaní žužlal palec u pravý ruky a dodneška ho mám trochu zploštěnej oproti tomu druhýmu. Se svými problémy jsem se palci nesvěřoval a říkal jsem mu palec.

Jaké jsi byl vůbec dítě? Takovej ten ulízanej, poslušnej šprtík, nebo spíš rebel, který chodil kouřit o velký přestávce na hajzlík?

Musím s pravdou ven. Stejně byste se to dozvěděli, rodinní špioni nespí... Byl jsem mazel či jak říká můj rozšafný švagr – mazy. Jsem totiž ze tří sourozenců nejmladší, a to o 6 a 7 let, no a ten odstup byl krapet znát... A tak jsem svým sourozencům pokud možno co nejvíc znepríjemňoval život, žaloval a donášel na ně, schválně chodil ve společným pokoji brzo spát... A když jsem něčeho nedosáhl, tak jsem si to vynucoval brekotem až řevem. Dneska to mí drazí sourozenci nazývají peklem... Řekl bych, tohle bylo tak do těch desíti let. Pravdě se prostě musíme podívat do očí! Mimo domov jsem ale býval šikovný, chytrý a všude oblíbený chlapec se spoustou zálib a kroužků. Taky premiant třídy, ale takovej ten dobrej, ne žádnej šprt. A už tehdy předseda (třídy). Dost mě potom změnilo stěhování z Telče do Brna ve 12-ti letech aneb přesun venkovana do víru sídlištních a velkoměstských nástrah. Tady jsem teda byl taky předseda a premiant třídy, ale spíš už do toho rebela. Kouřit jsme nechodili na hajzlík, ale za panely...

Pomatuješ si ještě, v kolika letech a od koho ses dozvěděl, jak to chodí mezi mužem a ženou? Že děti nenosí čáp a tak.

Tohle bylo poměrně pozdě, pořádně až někdy mezi těma panelama. V tomto směru byla přemíru vzdělaná řada mých vyspělých spolužáků, kteří vypadali spíš jako tatínci...

Zajímalo by mě, zda-li máš nesplněnej sen v podobě nějakýho adrenalinovýho zážitku .. Skočil by sis z letadla? Nebo to není vůbec nic pro tebe?

O snu bych nemluvil, nějaký nesplněný sny já snad ani nemám. Jednou jsem málem skákal bungee jumping, asi tak před sedmi lety, hrozně už jsem na to tenkrát byl nachystanej, ale nakonec se to kvůli špatnému počasí zrušilo. Dneska už mě to ani neláká. Ale myslím si, že kdybych nějak musel, tak bych i z toho letadla vyskočil, nějakou fóbii z toho nemám.

Kdybys měl nechutně moc peněz a spoustu volnýho času, kam bys jel nejraději?

Tak to zase jó, to jako já můžu, to by možná byl ten jedinej nesplněnej sen. Mít neomezený množství peněz a času, tak bych se podíval fakt úplně všude, klasická cesta kolem světa! Láká mě fakt všechno, všude je něco hezkýho, to můžu potvrdit ještě ze svých mladických cest po Řecku, Turecku a Sýrii, hrozně se mi tam líbilo! Stejně tak hltám, když mi kamarádi vyprávějí a ukazují fotky z Peru, Indie, Skandinávie, Ameriky, Indonésie... Prostě je to hezký všude a všude bych se chtěl podívat, ale to se mi asi nevyplní. Nevím čeho bude míň, jestli peněz nebo času, asi tak nějak obojího... V nejbližší době mám závazek aspoň někam zaletět letadlem, to se mi totiž ještě narozdíl od každýho malýho mimina nepoštěnilo.

Co se lidských charakterů týče .. dáš na svůj instinkt a první dojem, nebo čekáš, až konkrétní osobu líp poznáš?

Na první dojem nebo instinkt nedám skoro vůbec, na to já nehraju. Musím člověka víc poznat, nejlíp při prožívání něčeho společnýho, a pak soudím. Musím říct, že mi to celkem dost dlouho trvá, než si najdu k někomu novýmu cestičku a teprve potom je to dobrý. Teď nevím, jestli je to dobře nebo špatně, jsem už takovej.

A pokud už si o někom nemyslíš zrovna to nejlepší, je to už napořád, nebo svoje postoje přehodnocuješ?

To víš, že přehodnocuju, to je právě to, co jsem teď říkal, trochu mi to trvá, než někoho pořádně poznám. No, a když se ten můj přístup vyvíjí, tak na začátku to občas může bejt horší, než to potom dopadne. Konkrétně v Sojce bych mohl uvít hned několik, snad až desítek příkladů, což je pozitivní, takže v drtivý většině to bylo k lepšímu. Sebekriticky musím říct, že to pozoruju hlavně u těch mladších - čím větší je věkovéj rozdíl, tím mi to trvá dýl. Takže mladoši, sorry, ale stejně jsme nakonec kámoši, ne?

Řekni, kdyby ti někdo nabídnul neuvěřitelně lukrativní pracovní nabídku (o 200% více peněz, barák, auto, služební mobil..) v Německu, s tím, že by ses tam musel odstěhovat, rozmýšlel by ses? Nebo je to jednoznačná záležitost?

To víš, že bych se rozmýšlel, to mi ukaž někoho, kdo by se nerozmýšlel! Zatím se mi to nestalo, tak nevím, ale myslím, že každou takovou situaci je třeba řešit ve všech souvislostech, říct si pro a proti, stanovit si priority a tak, no a pak se rozhodnout. Taky záleží, co by to obnášelo, co by to bylo za džob... Ale tak nezávazně k tý tvý

nabídce můžu říct, že 200% víc peněz, barák, auto, to není úplně k zahzení... Víš snad o něčem?

Jakými třemi lidskými vlastnostmi bys charakterizoval sám sebe?

Tohle zrovna nemám rád, charakterizovat něco nebo někoho jedním slovem, vlastnostma... To mi dělá ve všech dotaznících a vůbec problémy. A vůbec, abych nevypadal blbě, tak tam musím napsat i něco jakože do negativního, pak zas nevím, co upřednostnit, zkrátka problém... Ale postavím se k tomu čelem a pokusím se: vytrvalý, pragmatický, náročný.

Víme, že ses zasnoubil s naší šéfredaktorkou, nedělá vám působení v Sojce někdy doma paseku? Nehádáte se kvůli nějakým pracovním věcem?

A to víš, že jo, to bohužel patří k tomu. Víceméně když už, tak se hádáme hlavně kvůli pracovním věcem. Jsme totiž oba tak trochu tvrdohlaví a stojíme si za svým, no a občas prostě máme na služební věci jinej názor. Myslím, že současní radní mohou potvrdit, že se navzájem jenom nepapouškujeme, ale naopak, občas se v něčem střetneme. Ale díkybohu to zatím zvládáme a nikdy to doposud nepřerostlo rozumnou míru a víceméně vždycky se domluvíme. Existují kompromisy a někdy prostě musí jeden ustoupit, důležitý je jenom, aby to pokaždý nebyl ten stejnej.

Kdy se budete brát?

Nevím, čím to je, ale poslední dobou se s otázkami tohoto typu roztrhl pytel a stále se to nějak stupňuje... Zatím jsme si v obecný rovině řekli, že se brát chceme, ale termín ještě nepadl. Takže nevím, nikdo to neví. Jestli půjde všechno, tak jak má jít, tak řekl bych, že ... Ale ne, abychom to nezakřikli. Každopádně vás v případě jakékoliv změny budeme včas informovat!

Na co se do budoucna nejvíc těšíš?

Těším se na plno věcí, nic speciálního nemám. Myslím, že jsem docela činorodej člověk, kterej má před sebou v blížký i daleký budoucnosti plno zážitků a akcí. Teď aktuálně se tak těším na členský shromáždění a na všechny sojky na place. Taky se netrpělivě těším na ten svůj velkolepý první let!

Co bys řekl na závěr? Nějaké moudro!

Mouder mám v rukávu plno a ti, co mě blíž znají, tak vědí, že je s nimi neustále obtěžuju, tak teďka si dám pohov. Jen tohoto místa využiju k tomu, abych milým čtenářům sdělil, že v tomto Zobáku nenajdou můj a jejich oblíbený „gulage“ a namísto toho jsem nakonec souhlasil, že poskytnu tento exkluzivní rozhovor. Škoda, vždycky je to pro mě zážitek, psát do Zobáku nepřeberné množství svých mouder! Škoda, možná by to byl můj poslední „gulage“, neboť ten, jak známo, patří „sojčímu otci“, tedy předsedovi, no a volby jsou za rohem, no a stát se může cokoliv... Taky bych tohoto místa využil, milí čtenáři, abych vám sdělil, že jsem si z rukávu nachystal plno vtipných hlášek a bonmotů, prostě aby bylo veselo, ale struktura položených otázek mně to bohužel neumožnila, takže vám neukážu, jak jsem taky veselý a vtipný...

Zde základní část rozhovoru končí, pokračujeme jakousi předvolební částí, kterou má na svědomí samotná šéfredaktorka..

Protože je tu rozhovor s tebou, tak jsme vypustili z tohoto čísla Guláš, proto se tě chci zeptat na pár věcí, které by se pravděpodobně v tom tvém předvolebním guláši objevily...

Jak bys zhodnotil krátce uplynulé dva roky?

Tentokrát oficiálně, předsednický, spisovně. Byly to dobré roky. Nechci, aby to vypadalo jako neustálé klišé ze strany mé osoby, ale myslím, že jsme za ty uplynulé roky opět tu laťku posunuli o dost výš. Zejména mě těší plno nových aktivních tváří, které nám v Sojce vyrostli či jsme k nim přišli zvenčí. Na podrobnější a obširnější zhodnocení z mé strany si ale počkejme na členském shromáždění.

Myslíš si, že byly něčím zvláštní, něčím speciální?

Zvláštní byly v tom, že během nich poprvé fungovala devítičlenná rada, která se navíc přesně v souladu se změnou stanov stíhala scházet do šesti týdnů. Díky tomu jsme se v klidu dostali k věcem, které jsme dříve nezvládali. Na tomto místě bych taky jako speciální věc určitě vyzdvihl kurz první pomoci u Červeného kříže, který jsme ze Sojky hromadně v počtu 17 úspěšně absolvovali začátkem tohoto července, to je doopravdy bomba.

Co práce rady? jak se ti dělalo s lidmi, které jsi měl v radním týmu?

Jak už jsem uvedl, rada makala na plné obrátky, scházeli jsme se hrozně často. Při počtu devět jsme se logicky pokaždé nesešli v plném počtu, ale vždycky nás bylo dost na to, abychom všechno zvládli. Samozřejmě, že ne všechno se úplně stoprocentně podařilo a všichni radní včetně mě měly své rezervy a slabší okamžiky, ale v globále bych řekl, že tato dosluhující rada byla v historii Sojky ta nejčinnější. S každým radním jednotlivě se mně osobně dělalo dobře, když zrovna něco nefungovalo, tak jsme si to vysvětlili. Myslím, že vztahy v radě skrz naskrz v současnosti nejsou jen pracovní, ale hlavně přirozeně kamarádké. Já osobně to považuji za jednu z největších deviz Sojky, v tomhle jsme napřed.

Co bys Sojce přál do příštích dvou let? Kde jsou podle tebe hluchá místa?

Kromě obvyklých a tradičních přání bych do příštího období Sojce popřál ještě více nových aktivních tváří a v jejich rámci pak hned několik nových tahounů. Domnívám se, že právě v následujících dvou letech bude ohromně důležité zachytit ten moment, kdy starší postupně odcházejí a na jejich místa nastupují mladší. Přál bych si, aby se tento postupný přechod uskutečnil co nejpřirozeněji a pokud možno bezbolestně. Chce to zodpovědný přístup jak od těch starších, kteří nesmějí být lehkomyšní, a když to bude potřeba, musejí pořád pomáhat, tak i od těch mladších, kteří se zase nesmějí bát odpovědnosti a musí se k tomu postavit čelem. Jde o to, aby to bylo ku prospěchu Sojky a nemělo to na její běžný chod žádný vliv.

Myslíš si, že jsou vidět nějaké výsledky „Sojčí činnosti“ ?

To určitě, o smysluplnosti naší činnosti jsem přesvědčen již od počátku. Výsledkem nejsou jen ty stovky spokojených účastníků našich akcí a jejich rodičů, ale myslím si, že naše činnost je sice malým, ale přesto hmatatelným přínosem pro celou oblast Česko – německých vztahů aneb svou troškou přispíváme jak můžeme do tak důležitého mlýna.

Budeš znovu kandidovat? jak dlouho se hodláš ještě Sojce takhle naplno věnovat? Kandidovat ještě budu, řadím se mezi ty starší, kteří v příštím období budou předávat žezlo těm mladším. Nechci, aby mě potom někdo někdy proklínal, proto chci být zodpovědný a mám pocit, že ty dva roky jsou na to tak akorát. Takže takhle naplno se Sojce hodlám věnovat právě tyhle dva roky. Jinak se nějakým způsobem se Sojkou souvisejícím činností hodlám věnovat ještě dál, ale jinak, chtěl bych si najít své místo a být

pro věc nějakým způsobem užitečný, ale to má ještě čas. Osobně mi to navíc zrovna sedí, neboť v listopadu 2004 mi bude 30 let a to je tak rozumný strop pro aktivní práci s mládeží. A taky mám na zřeteli slova Johna Lennona: Nevěř nikomu, komu je nad třicet...

Děkujeme mnohokrát za rozhovor!

Vezmeme to postupně, nejdřív jsme měli společný víkend se Sluncem, o tom vám preferuje Špigy, potom Gaisthaly a na závěr ještě článek od Blanky z tlumočnického kursu. Takže s chutí do toho..

Setkání se Sluncem v Brtnici

O víkendu 2.- 5. 5. jsme se my všichni ze Sojkarady rozjeli směrem Brtnice, kde se konalo druhé oficiální setkání našeho spolku se Sluncem. Pro ty, kteří to ještě nevědí – Slunce je podobný spolek mladých lidí, jako je naše Sojka, zajímají se o česko-německou problematiku a spolupráci. Na rozdíl od nás nepořádají žádné tábory, jejich činnost je zaměřena spíše na organizování vzdělávacích seminářů a na vysílání zájemců do Německa (např. na Evropskou dobrovolnou službu, různé stáže apod.). Někteří z vás jste Sluncata mohli vidět v září minulého roku, a to v Bohdalově na naší akci Grimm. Protože se nám líbili a my jim, rozhodli jsme se znovu setkat a popovídat si o naší činnosti, vyměnit si zkušenosti z pořádání akcí a s podáváním projektů na ministerstva. Tentokrát tuto akci pořádalo Slunce pro nás. Byli jsme ubytováni v pěkné ubytovně kousek od centra Brtnice a Slunce pro nás připravilo celovíkendový program, při kterém jsme měli možnost bližšího seznámení. Všechny hry se nám líbily a byli jsme mile překvapeni. Jedna hra nás všechny velice zaujala. Byla založena na principu „prvního kontaktu“. Vždy jeden z nás si stoupl doprostřed a ostatní napsali na papírek první věc, která je napadla, když se na toho dotyčného podívali. Bylo to velice zajímavé, protože my jsme blíže neznali většinu Sluncí a oni neznali zase nás. To se člověk pak dozví mnoho zajímavých věcí o sobě. Já jsem se např. o sobě dozvěděl, že jsem „pohodář“, nebo také „úchyl, ale v dobrém slova smyslu“ a spoustu ostatních věcí...

Hned v sobotu ráno jsme se rozdělili na Sojky a Sluncata a každý zvlášť jsme odešli úřadovat. Domluvili jsme se totiž předem, že tuto akci spojíme se zasedáním rady našich spolků. My sojky jsme se usadili na trávě před ubytovnou. Svítlo k nám tomu Slunce a proto nám to šlo jako po másle. V odpoledních hodinách jsme byli se vším hotovi a mohli jsme se odebrat zpět do ubytovny, kde nás již čekal další bod

programu. Byli jsme rozděleni do malých skupinek a vysláni do Brtnice, kde se konala známá hra „Dorfrallye“ v režii Slunce. Dobře jsme se bavili a někteří z nás se i dobře najedli čerstvě upečených buchet. Jedním z úkolů bylo totiž zjistit, jaké buchty v ten den peče maminka Marty ze Slunce. Pekla výborné, tvarohové (Teda alespoň

myslím, že tvarohové. No, ale výborné byly určitě!!!). Večer jsme si vyhodnotili soutěž a dlouho do noci jsme si povídali s našimi karamády. No, a v neděli jsme se za svitu slunce rozloučili se Sluncem a jeli jsme zpět do našich domovů (např. do Čelákovic, že...). Byl to velice příjemný víkend se spoustou příjemných lidí. Jsme rádi, že nejenom my, Sojky, se zajímáme o sousední Německo a naše vztahy s ním.. A jsme také rádi, že někdo jako Slunce se s námi rádo setká a

popovídá si o naší činnosti a společných zájmech. Abych nezapomněl, díky Slunci a tomuto víkendů jsme získali novou posilu do našeho vedoucovského kádru – naši Evku, Evičku, kterou spousta z vás mohla vidět letos v Gaisthalu na první etapě. Byla dobrá jak prase a doufáme, že s námi bude pokračovat.

Zdraví Petr Špigy Špíča

Už jste viděli stránky? Sledovali jste Gaisthal – on line? Jestli ne, tak vaše chyba, mohli jste být s námi přímo u toho. Léto jsme měli mokré, především první etapa nám pěkně propršela, ale když se podíváte na fotky, tak zjistíte, že to dětem vůbec nevadilo – teda vadilo, ale ne tak, aby jim to zkazilo náladu na celou dobu!

Každý rok mají tábory svá specifika a jestli to pro první etapu byla voda, která koneckonců pasovala i k tématu – Vodní svět, piráti atd., tak pro druhou etapu to byla věc srovnatelně nepříjemná, pro postižené jedince nesrovnatelně horší – střevní chřipka. Postihla pár dětí a vedoucích, jednu chvíli to vypadalo na karanténu, ale ukázalo se, že nakažených je daleko méně než simulantů a že to tak strašná tragédie není. Malé děti druhé etapy strávily týden v cirkuse – opravdu krásné a nosné téma a ta výzdoba, ta byla geniální!!! Jediný, kdo si tábor neužil celý, byl principál Poldík, kterého zmíněná choroba skolila natolik, že musel být převezen do nedaleké všemi oblíbené nemocnice v Ofi.

Tak to je pár vět na začátek, přečtěte si ohlasy dětí z obou etap, ale hlavně se podívejte na internet, onlajn z obou táborů tam stále visí, fotek spousty a všeho. Nenechte si to utéct!!!

I. ETAPA – VODNÍ SVĚT

Toto je na úvod výsledek činnosti internetové skupinky, popíše vám začátek tábora, abyste do toho skočili rovnýma nohama!!! Internetová skupinka byli Jindra, Davča a Jerry! Díky kluci.

Do tábora jsme dorazili v půl čtvrtý odpoledne. Mumraj kolem příjezdu byl všudypřítomný. Poté, co jsme se přihlásili k pobytu, jsme se od usměvavých vedoucích dozvěděli v kterých stanech bude kdo nocovat. Když jsme si trošku

odpočinuli po cestě, byl nám představen chod tábora, jeho Motto „University Gaisthal“ a všichni vedoucí-profesoři O-OU!

Večer se nesl v duchu poznávání se navzájem. Hráli jsme 5 her se jmény a to bylo opravdu zábavné. Když jsme se pak dostali do postele, okamžitě jsme usnuli.

Ráno v pondělí nás s řevem probudili zuřiví piráti, kteří nás unesli na svou pirátskou loď. Byli to vedoucí v kostýmech, kteří přes noc celý tábor přeměnili na obrovskou středověkou loď se vším všudy. Nastalo všeobecné uvolnění po šoku z Vysoké školy Gaisthal.

Dopoledne bylo v plánu zpívání, tancování a jazykový kurz. Podle mého úsudku to bylo zábavné dopoledne, i když nás bolely nohy z tancování a člověk už z té spousty nových slovíček začínal blbnout. Po fantastickém obědě nás čekaly hry bez hranic, kdy se ukázalo jak na tom kdo je. Stanoviště, kde jste se např. potápěli se zavázanýma očima, poznávali naše nové kamarády, tahali sáňky s dědou Mrázem, byla opravdu zábavná. Večer jsme se všichni sešli u táboráku, kde jsme si zazpívali a i

zahráli tradiční gaisthalské písničky, které měli u účastníků velký úspěch.

V úterý v sedm ráno nás vzbudili vedoucí a vyrazili s námi na rozcvičku. Po snídani jsme se rozdělili dobrovolně do „zájmových skupin“ . V nabídce bylo kromě sportovního vyžití také tvoření z pletiva, papíru, tvárnic a všemožného materiálu dle vlastní fantazie. Mohly jsme rovněž tvořit zvířátka z nafukovacích balónků, stejně tak i připravovat tyto stránky na internet.

Tak toto se dělo až do úterního poledne.

Tagesbericht 05.08.02 - Gabriela Kostová

S dopoledním programem jsem byla spokojená, tanec i jazykový kurz byly super, ale bylo by dobré, kdybychom si při zpěvu nejdříve přečetli anglické texty písní kvůli výslovnosti, protože ne každý se učí anglicky. A hry bez hranic odpoledne? Ty byly fajn, hrozne nápadité, jelikož mě by nic takového nikdy nenapadlo. Ani hrám na hřišti nemám co vytknout. Rybičky a rybáři i roztahování v kruhu jsem už znala, ale "Komm mit oder Lauf weg" bylo pro mě nový. Všechny ale byly super. A co mám říct k večernímu táboráku? Asi to samé, co ráno ke zpěvu. Nejdříve bychom si měli anglické texty přečíst, abychom pak mohli zpívat všichni. A chtělo by to více papíru. Jinak se mi průběh celého dne líbil a nemám nic k vytknutí.

Tagesbericht 6.8. Susanne Trohorsch

Nach dem Frühstück bildeten wir Neigungsgruppen. Zwei davon wurden zum Ersten vom Lukas: Papierfalten, zweites von: Drahtbauen. Das hat mir sehr gut gefallen, beides. Einziger Nachteil vom Draht: Wurde Finger.

Nach dem Mittagessen stand die Dorfrallye an. Wir wurden in Gruppen eingeteilt und im 7 -Minutentackt losgeschickt. Im großen und ganzen war die Dorfrallye recht lustig und amüsan. Außer das viele laufen über die Hügel, Berge hoch und unter. Danach

war ich ziemlich erschöpft.

Übrigens fand ich das Mittagessen recht lecker. Das Abendessen war eigentlich, na ja, ganz gut. Nach dem Abendessen war fand der Programmpunkt, Aktion!, statt. Davor, bevor wir, Aktion! machten, war eine Vorführung von den Betreuern. Dieses war sehr abenteuerlich, da sie sich als Piraten verkleideten.

Jetzt kommt das Ecklichtes von allen, die Schüssel, mit dem Mund, mit Wasser füllen. (Vor allem mache ich das schon das 3. Jahr mit und ist einfach nur ecklich, ecklich, ecklich.) Die darauffolgenden Spiele sind wieder mal von euch super gelungen.

Der Tag war anstrengend aber auch schön!!!!!!!

Tagesbericht vom 08.08.02

Heute in der Früh wurden wir zu einem Putzkommando umgewandelt, es war nämlich FAK (Freiwilliges Aufräumkommando). Nachdem wir aufgeräumt haben und natürlich alles sauber war, haben wir am Nachmittag einen Bio-Bauernhof besichtigt. Am Abend war dann Parlament Wahl angesagt. Unseren neuen Lagersprecher sind Philipp S. und Sarka M. Kurz darauf wurde noch abgetanzt. Auf Nacht gab es noch Nachtwache, wo uns eine Fahne geklaut wurde. Der ganze Tag hat

Spaß gemacht, war aber auch anstrengend.

Montag, 5.8.02 Ronja

Der Tag fing gut an, denn der „au – so beliebte“ Frühsport fiel Gott sei Dank aus. Trotzdem wurden wir alle unter der Dusche wach. Nach dem lustigen Witz des Vortages von wegen „Universität Gaisthal“, erfuhren wir heute, dass das Thema doch „Piraten“ ist. Was uns alle sehr gefreut hat! Beim Tanzen am Vormittag fehlte leider die Volkstänze, der Sprachkurs und das Singen war ok. Das Essen hat gut geschmeckt, nur Döner war auch mal gut. Das Kartenblasser am Nachmittag beim Spiel ohne Grenzen war der totale Reifall, aber am sonstigen war's in Ordnung. Das Lagerfeuer – Singen am Abend war gut, vor allem das Gitarren-Spiel vom da Assi und da Dodo das müssen wir öfter machen!!

Vom 09.08.02 Barbara

Das Frühstück war schon gut, aber es könnte trotzdem etwas abwechslungsreicher sein.

Nach der Freizeit räumten wir unsere Zelte mal so richtig auf.. Das war echt mal nötig. Auch wenn es kein Spaß machte. Als dann der Zeltplatz einigermaßen sauber war, lernten wir was wir tun sollten, wenn sich mal jemand verletzt. Das war total lustig. (Müssen wir nächstes Jahr auch wieder machen.)

Das Mittagessen war auch gut doch die Bohnen waren uns zu hart. Auch wenn ihr sie übernacht eingeweicht habt!

Am Nachmittag waren wir dann auf dem Bauernhof. Das fand ich langweilig. Aber

trotzdem danke, dass ihr euch bemüht das Programm abwechslungsreich zu gestalten.

Das Abendessen war ok. Aber könntet ihr nicht mal einen Nachttisch machen? Und die Disco war echt super, total cool! Nur ein bisschen zu kurz.

Tagesbericht 09.08.02 Lída Holcová

Jako každé ráno jsme vstávali v 7 hod. A v uších nám zaznělo "Frühspport". Po chutném snídani nastal dopolední program - tancování , zpívání a výuka jazyků. Tancování je super, to zpívání taky, ale učit se o prázdninách, to nemusím, ale zas tak hrozný to není. Aspoň mi to trochu oživí němčinu. Když nás svolali k obědu, tak nás překvapil vynikající sladký oběd, palačinky s přesnídávkou – to zbožňuji. Po odpoledním klidu nastala hra. Hledání papírků s otázkami. Bylo to fajn, ale ke konci mě to už moc nebavilo, protože jsem nemohla najít některá čísla. Ale musí se nechat snaha vedoucích. Zas tak špatný to nebylo. Až jsme skončili tuto hru, nastal další úkol. Připravovat si reklamu. Nejhorší bylo něco vymyslet, zahrát to večer už nebyl takový problém. Všichni jsme si mysleli, že se zahrajou reklamy, ale to nebyla pravda.

Reklamy byly spojeny s „Milionářem“. Po „náročném“ přemýšlení jsme se uložili do postýlek a spinkali až do rána – jen někdo obdržel hlídku.

Tagesbericht 08.08.02 Michal Dlouhý

Ráno začalo zcela překvapivě probuzením. Většina lidí nereagovala na skutečnost, že prší, příliš velkým nadšením, ale nakonec se všichni rozhodli své vyhřáté spacáky opustit. Ke zlepšení nálady však přispělo to, že byla zrušena rozcvička. Vzápětí si většina lidí uvědomila, co bude dál a jako každý den začal zběsilý boj.

SPRCHY. Po návratu ze sprch byly věci ve stanech tak, aby budily zdání uklizenosti a šli jsme si vyslechnout další moudrost od našich vedoucích na ranní slavnost.

Snídání se ,stejně jako ostatními denními jídly, zabývat nebudu. Tento rok už se u jídel vyskytuje určitá variabilita a tak si není na co stěžovat.

Prvním programovým bodem byl všemi netrpělivě očekávaný a oblíbený F.A.K. Není to zas až tak strašný program, ale občas se zdá, že zbytečný, poněvadž jeho výsledky jsou většinou smazány hned druhého dne.

Odpoledne se neslo ve znamení překvapení. Byli jsme totiž transportováni na Biofarmu, kde se s použitím výlučně přírodních surovin získává velké množství potravin pro denní potřebu. Zde jsme se sice dozvěděli spoustu věcí, které sice zněly zajímavě, leč byly pro praktický život téměř zbytečné.

A večer přišlo na věc, na kterou všichni netrpělivě čekali – diskotéka. Vcelku byla úspěšná až na to, že dle mého názoru, úroveň písniček nebyla až tak vysoká jako minulý rok. Ke konci se ale stejně všichni bavili, takže není co kritizovat.

Tagesbericht vom 09.08.02 Astrid Max

Auf unserem Tagesplan stand heute als erster Punkt „Singen, Tanzen, Sprachkurs“, was sehr cool, lustig, interessant war!

Die Verzögerung des Essens war leider ein bisschen blöd, doch da das Essen super

war, kann man drüber hinwegsehen!(Lob man die Küche) Außerdem waren die Neigungsgruppen gute „Lückenfüller“.

Nach dem Mittagessen stand „Gubersause“ auf dem Tagesplan. Ich glaube, dass Spiel wäre schon gut gewesen, wenn die Zettel nicht versteckt gewesen wären, weil so die Motivation gesunken ist, wenn man z. B. ewig lang eine einzige Nummer sucht.

Das Abendprogramm was total Spitze, und richtig abwechslungsreich. Die Fragen waren oft recht an – spruchsvoll, und jede Gruppe hat so ihren eigenen Ehrgeiz entwickelt. Außerdem war es gut, dass wir eine eigene Werbung einstudieren mussten, da so das Spiel dem richtigen „Wer wird Millionär“ sehr nahegekommen ist.

Tagesbericht vom 11.08.02 Doris

Gott sei Dank durften wir ja ein bisschen ausschlafen, danach sind einige in die Kirche gegangen, die anderen konnten in Ruhe frühstücken.

Der F.A.K., das F.A.K. (egal was!) war besser , weil's nicht so nass wie beim letzten Mals war und außerdem war's nötig.

Der Burgenkampf – Teil war superlustig und wir haben total Hunger gekriegt, die Würsteln waren echt gut..... LOB AN DIE KÜCHE.

Der Mädchen/Jungennachmittag war (jedenfalls bei uns, von den Jungs weiß ich's nicht) ein voller Erfolg, auch wenn's dann geregnet hat und des Hawai- feeling nicht

100% da war. Aber die Betreuerinnen haben sich echt was einfallen lassen, es war toll!!!! (z. B. Tanz oder Essen!) Die Wattershow war lustig, jedenfalls waren die Aufgaben cool (weil wir 1.waren!)

Tagesbericht vom 13.08.02

Nach Gott sei Dank langem Ausschlafen, durften wir uns in die Vorbereitungen für den Mr. und Miss Gaisthal Abend stürzen. Die Idee mit den Krawatten, Kleiden und Gedichten war gar nicht so

schlecht. Danach gab's wie jeden Tag Mittagessen. Das war voll lecker, auch wenn zum Schluss kein Tomatensalat mehr da war. Nach 2 anschließend Kuschligen Mittagpausenstunden, ging es mit Brettspielolympiade weiter. Großes Lob an die Organisatoren. Danach hatten sich natürlich alle ein deftiges Abendessen verdient. Und schon fingen die Styltours an. Haare wurden toupiert, Gesichte geschminkt und Ohren gewaschen und die Ergebnisse sollten um ca. halb 9 präsentiert werden. Der Einfall war echt super. Die entgültigen Sieger Miss Gaisthal 2002 Marketta und Mr. Gaisthal 2002 Marc hatten es wirklich verdient. Nur zum Schluss hat die Afterglaw-party gefehlt. Aber im großen und ganzen war es wieder ein super Tag. (Abgesehen von den vielen Wassermengen die vom Himmel fielen!)

15.8.2002 – Milan Lukenda

Tento den je jako vždy jeden z těch horších. Hrála se Geländespiel tzn. celý den chodit po postech s následným spaním v lese... Já osobně to mám rád, ale nemohl jsem si to užít kvůli kolenu. Tudíž jsem zůstal v táboře. Ale z let minulých vím, že je

to připravené dobře. V noci nás vzbudili a šli jsme hledat poklad. Samozřejmě, že se pár lidí ztratilo, ale tým zkušených vedoucích je hned našel. V táboře jsme si daly horký čaj a šli jsme spát...

15.8.2002 Johanna Käsbauer

Heute war es wieder einmal soweit. Das Geländespiel stand vor der Türe. Wir waren natürlich total motiviert und machten uns auf einen endlosen, anstrengenden Weg gefasst. Aber, zu unserem Glück ging es größtenteils flach voran. Die Stationen waren diesmal alle ziemlich witzig und abwechslungsreich. Z.B. der Posten mit dem Luftballonbaseball oder dem Münzenangeln. Zu Mittag gabs dann den schon fast üblichen Würstkartoffel-

Eintopf. Und schließlich kamen wir endlich bei den Fischteichen an, wo es dann Wettspiele, Fallschirmspiel Pause gab. Das Essen war total gut. Wobei Ketschup und Senf mit Brot und Würste nicht gerade viel war. Ein deftiger Kartoffelsalat oder ähnliches wäre nicht schlecht gewesen. Und noch was, das nächstes Mal könnt ihr ruhig viel mehr Würstl kaufen, weil wir auf halbe nicht so stehen!!! Nach den Lagerfeuerliedern gings dann als in die Gruppen und zu den Plätzen im Wald. Wobei diese oder bessergesagt eine daran nicht gerade komfortabel gewählt wurde. Denn der sogenannte Platz, war mit den menschlichen Bedürfnissen gehaut übersät. Nach 2 aufregenden Schlafstunden gings mit Karte und Schlafsack durch Matsch und Felder, denn der Schatz sollte ja gesucht werden. Als dann dieses auch erledigt war, gabs noch heißen Tee und dann gings ab ins Bett oder besser gesagt in den Schlafsack.

Abschlussabend – Tomáš Jerry Kratochvíl

A je to tady. Poslední den tábora roku 2002 právě začal. Již od prvního ranního mrknutí protékají slzy smutku rychlostí půl litru za hodinu. A rychlost stále stoupá. Přišel poslední Morgenfeier a předposlední snídaně. Při pohledu kolem sebe jsem si všiml, jak si celý tábor pomalu vychutnává slavnostní kornflejky. Po této snídani jsme se duševně i tělesně přesunuli k přípravě závěrečného večera, tedy předvečera potopení naší lodi. Jak bývá zvykem, každá pouť musí po sobě něco zanechat. Něco, co ukáže dalším, že tu někdo byl. Poklad. Každý měl

něco, co mohl zanechat po sobě. Dopisy, časopisy, /peníze/ nebo symbolické předměty. Každý si též vyrobil vlastní kostým. Samozřejmě v duchu předvečera potopení lodi. Nakonec z toho všeho vznikli nefalšovaní piráti. Uklidili jsme si své věci a vydali jsme se na poslední oběd. Kuchyně v čele s Bobíkem nám uvařila vynikající papu. Papu předvečera Potopení. Po tomto papu začal krátký frajcajt. Měli jsme ale velmi málo času. Loď se začne brzy potápět. A právě v tomto okamžiku byla zažehnuta jeden den dlouhá zápalná šňůra vedoucí k potopení lodi. Počal zápas Pirátů Senious® proti Pirátům Junious®. Po napínavé fotbalové hře s plným hledištěm vyhrála dámská část vedoucích a pánská část teilnehmerů. Ani zápas Real-Manchester se tomu nevyrovnal. Zápalná šňůra byla již z jedné třetiny pryč. Poté začala večeře. Poslední večeře. Celý tábor oblečený v pirátském počal jíst kuře s bramborovým salátem. Slzy tekly stále větším proudem. Po večeři se začal přesýpat písek v hodinách posledních chvil. Poslední Pirátská Disco Party začala. Po dvou hodinách lodního tance a zábavy jsme každý z nás dostali bowli, abychom mohli oslavit úspěšnou cestu. A párty pokračovala dále... Brzy skončila. A připravili jsme se na pohřbení pokladu. Každý po sobě něco zanechá. Postavili jsme se do dvouřadu proti sobě, který se měnil v pohybujícího se hada v čele s kapitány a truhlou. Mířili jsme na místo pohřbení pokladu za doprovodu dojemné a tajuplné hudby, jsme každý vhodili svůj poklad do truhly, otiskli svůj palec na seznam pirátů, kteří se obřadu zúčastnili a vzali si svíčku, která v temné tmě osvicovala naše tváře. Jakmile poslední pirát pohřbil kus sebe, začal kapitán zakopávat při svitu pochodní náš poklad. Mapa pokladu se rozpúlila a každý z kapitánů dostal jednu část. Jen my víme, kde je zakopán. A pokud se tu opět za 10 let setkáme, znovu ho objevíme. Znovu nalezneme ty krásné vzpomínky. Přešli jsme tedy k večerní slavnosti a poslední noc začala ...

Dobrou noc Pirátská loď Gaisthal!

A na závěr první etapy si zazpíváme písničku, kterou jsme na palubě stojíce zpívali každý večer...Jedná se o známou kotlíkářskou píseň, ke které jsme ale přidali jednu

německou sloku – píseň slavila obrovské úspěchy, možná s ní vyrazíme na turné :-))))))

Loď Gaisthal (volně zpracováno podle Loď John B.)

Už vyplouvá loď Gaisthal,
Už vyplouvá loď Gaisthal,
okamžik malý jen, než poplujeme dál,
tak nechte mě plout,
tak nechte mě plout,
sil už málo mám,
tak nechte mě plout.

Schon fährt das Schiff Gaisthal los,
an Board steht der Kapitän groß,
Der Hai schwimmt im ganzen Meer,
und sein Bauch ist leer.
Hab doch kein Angst,
hab doch kein Angst,
unser Schiff ist schnell,

hab doch kein Angst.

II. ETAPA - CIRKUS

18.08.2002 Ondra Krejsa a Jennifer Lenczyk

Po prvních dnech se dětem tady na táboře líbí. Zeptali jsme se na to, jak tu vaří. „Dobře.“ odpověděla většina lidí. Dnes byl pěkný program, velice nabitý.

Der Nachmittag hat mir gut gefallen das wir auf den Frauenberg gegangen sind. Das essen hat auch geschmeckt. Der Abend war auch ganz cool. Die Spiele waren ganz schön. Was mir am meisten gefallen hat das ihr so komisch am meisten gefallen hat das ihr so komisch ausgeschaht hat. Nur eins hat mich gestört, dass der Kennenlernabend so kurz war. Sonst war alles toll. Euere

19.08.2002 Saša Pokorná a Kerstin Max
Dnes je úplně první oficiální den tábora. Jako každé ráno se nikomu nechce vstávat, ale nakonec všichni vstali. Rozcvička, umýt se, potom ranní slavnost a honem na snídani. Po snídani čeští účastníci tábora jako obvykle hráli ping-pong. Ve čtvrt na deset začal program. Byli jsme rozděleni do tří skupin. První šla zpívat, druhá se šla učit němčinu a češtinu a třetí šla tancovat. Náhodou nám to šlo dobře (Čechům i Němcům).

Potom byl oběd a po něm polední klid. V poledním klidu se zase hrál ping-pong. Pak jsme šli do vesnice, bohužel né na procházku, ale jako soutěž. Rozdělili nás do šesti skupin a vycházeli jsme po pěti minutách. Každá skupina měla jedna a půl hodiny na dokončení hry. Někteří dorazili včas, někteří těsně a někteří včas. Chvilku potom, co všichni dorazili, se šly hrát hry – např. proplétání nebo přetahovanou. Potom jsme šli večeret. Až jsme se navečeřeli, měli jsme chvíli pro sebe. V osm hodin jsme šli k táboráku a přezpívali jsme si pár písniček. Potom byla večerní slavnost a ALOU DO SPACÁKU!! Promiňte, ještě jsme šli na procházku a ukradli nám naši opičku Afinku!!! Ráno se musíme vydat na cestu! Ale teď spát!

Tagesbericht vom ????

Der Tag fing natürlich wieder viel zu früh an. Dann mussten wir Morgensport machen, was viele voll blöd fanden. Das Frühstück und die Morgenfeier waren eigentlich ganz OK. Um 9 Uhr ging es dann weiter mit Singen, Tanzen und Sprachkurs. Das Tanzen mit dem Polka fanden nach Umfrage nicht so viele schön. Um 12 Uhr gab es dann Mittagessen, das voll gut geschmeckt hat. Wir hatten bis um halb drei Uhr Freizeit, wo viel nach Abmelden ins Dorf gingen. Danach ging es an die Dorfrallye, die lustig aber auch anstrengend war. Lagerfeier und die Nachtwanderung waren super.

20.8.2002 Zdeněk Pokorný a Martina Bartosz

Ráno byl budíček normálně v sedm hodin. Jako vždy rozvička, sprchování a samozřejmě snídane. Tento den byl dobrý, protože jsme si mohli vybrat, co bychom

chtěli dělat. Tato hra se jmenovala Zájmové skupiny. Já jsem žongloval, hrál pinec a fotbal. Toto bylo až do oběda. Po obědě byl polední klid. Pak jsme měli sbírat papírky a odpovídat na otázky na nich. Potom jsme byli rozděleni do dvojic a po vyznačené trase jsme měli běžet a dělat různé úkoly. Po večeři jsme měli hru, která měla být v televizi. Byli jsme rozděleni do sedmi skupin. Bylo to celý večer. Tento den byl asi nejlepší ze všech.

Tagesbericht vom ??.??.

Die Morgenfeier gefällt mir sehr gut. Und die Wasserslacht können wir noch mal machen! Und noch am Abend haben die Spiele, die Clowns waren richtig lustig. Madonna war toll! Das wir Glücksrad nicht gespielt haben!

Beim Parlauf des fand ich blöd weil der Junge mit dem ich gelaufen bin immer vorgelaufen ist.

Bei dem Neigungsgruppe sehr lustig aber manchmal haben wir die Karten nicht gefunden. Und die Jungs haben immer zu den falschen Karten geführt.

SdJ fand ich schön weil es lustig war!

21.8.2002 Bettina Noffke a Jan Kopecký

Als erstes stand Frühsport auf dem Plan (leider)! Erst wollten wir gar nicht aus dem Schlafsack, doch beim Waschen wurden wir wach. Am Vormittag bereiteten wir uns auf das Geländespiel vor, dieses fand am Nachmittag statt, und war super. Es war toll, bis es Regnen anfang. Das wahre war das Nicht. Assi hatte auf ihrem Handy kein Netz. Sie schaffte es dann doch Dodo anzurufen. Am nächsten Schalter warteten wir auf den Bus. Wir setzten uns an einen Regnesicheren Platz. Das machte Spaß, als wir im Bus zusammenspärcht wurden. Als wir völlig durchnässt in Geisthal ankamen, war Duschen das erste was wir taten. Es wärmte richtig durch. Am Abend spielten wir verschieden Spiele. Der Sinn des ersten Spiels war Kleidungsstücke aneinander zuhängen. Das war toll. Die anderen waren auch schön.

Tagesbericht vom ??.??.

Ráno celkem normální raní slavnost snídaníčka, pohodička a najednou příprava na hledání Afiny cirkusové opice vysoce vycvičené unesené... . Následoval oběd – výborná ostrá omáčka s rýží. A odpoledne se vyráželo na hledání slavné Afinky z cirkusu Gaistahlini vyrážely skupiny 1-7 + dodávka vezoucí pytle se spacákem ... atd. Cesta klikala otravná do kopce z kopce sem tam nějaký post a ke všemu bičující liják kvůli kterému nás nakonec odvezli dodávkou do tábora, následovalo: mytí, sušení, převlíkání a čekání na večeři, k večeři byly buřty, hořčice a

houbová polévka, pak zábavný program – různé hry většinou s míčem ale, bylo i běhání pro např. ručník modré barvy atd. Večerní sk. Pak se šlo spát.

Ted' slíbený článek od Blanky..

Tlumočnický kurs, Klenčí pod Čerchovem

Starší sojčí braši si jistě vzpomenou, jak loni v tuto dobu Luky referoval o kurzu skupinových tlumočnicků pořádaného Tandemem-já jsem od něho převzala štafetu a rozjela jsem se do Klenčí pod Čerchovem, abych se tam zúčastnila Epizody II. (15.-19.9.2002) . Na rozdíl od loňských devíti dní se pokračování vešlo do pěti, avšak na rozmanitosti a množství programových bodů to nemělo žádný vliv.

S předsevzetím, že po ukončení kurzu ze mě bude slušně vydělávající tlumočnice jsem se se zápallem ponořila do všech lahůdek, které si pro nás pořadatelé a referenti připravili. Byla jsem oproti ostatním trochu v nevýhodě, protože jsem se nezúčastnila základního kurzu, a tak na mě jen samotné názvy různých tlumočnických metod působily dosti hrozivě. Ale vězte, že jsme si při tom nakonec užili spoustu legrandy, hlavně při tzv. přežblebtech, kdy se např. ze „zaostalých“ stali „pozůstalí“ atd.

První den nás zasvětili do tajů tzv. šeptadla, což je v podstatě takový „mikrofon“ , do něhož tlumočnick tlučeným hlasem souběžně překládá projev řečníka a tento překlad je přenášen po určité frekvenci do sluchátek posluchačů... Každý máte ze školy (či ze smsek) určitě zavedený svůj „repertoár“ zkratek, abyste ušetřili čas a s tím souvisel i další bod, který s námi referenti probírali - technika psaní poznámek. Je to takový systém různých symbolů a zkratek, které pomáhají tlumočnickovi zapsat si co nejvíc informací v co nejkratším čase. Patří mezi ně např. velmi často i vámi používané smajlíky (? ,? ...) či symboly =>(z toho vyplývá), X (proti tomu stojí, či symbol války), * (narozen, zvítězil...) apod. Další den byl dosti oddechový a to doslova, neboť byl věnován cvičením dechu (při kterých jsme např. sborově zpívali , což pro mě a pro kolegy stojící mě nejbližší byla hotová katastrofa, protože jsem den předtím strašně ochraptěla a tohle mi právě nepomohlo!) a pozornosti (různé ekšněpíle, které jsou vám všem většinou známé z Gaisthalu) a také různým figlům proti trémě (pro trémisty: bylo nám doporučeno se několikrát pomalu zhluboka nadechnout a vydechnout...) apod. Během těchto dní probíhala vždy po večerech tzv. jazyková animace, kde nám lektori ukazovali všechny možné i nemožné metody, jak učit zábavnou formou Čechy německy a naopak. Byly to hodiny plné smíchu a relaxace, když jsme mluvili např. „UFOnštinou“(nimickifinštinou např. Hilli,ich hiši Blinki, tj. českefenštěnou Ehej, je se jmeneje Blenke apod.), lámali jsme jazyky na různých jazykolamech (zkuste: německy „Blaukraut bleibt Blaukraut und Brautkleid bleibt Brautkleid“ nebo česky „královna Klára na klavír hrála“...?) a divili se nad tím, kolik toho má čeština společného s němčinou (A: „Jsi fanda do fotbalu? „ B: „ Jo, máme echtovní manšaft a já jsem špílmachr!“ A: „Fakt? To je super!“ apod. Věřili byste, že kdybyste třeba vedli podobný rozhovor, že Němec by aspoň přibližně věděl o čem je řeč?!) . Třešničkou na dortu byl výlet do německého pohraničního města Furth im Wald, kde jsme si každý vyzkoušeli tlumočení na živo. Překládali jsme výklad průvodce a poté i odborné přednášky v tamním kongresovém centru v tlumočnických kabinách. Je to taková místnost, ve které sedí většinou dva tlumočníci se sluchátky, do nichž je přenášen projev řečníka, a s mikrofonem, kam tlumočnick současně překládá do jiného jazyka a jako u šeptadla je poté překlad přenášen do sluchátek posluchačů. Poslední den jsme se navzájem zhodnotili a tradá domů. Tohoto kurzu se účastnili hlavně lidé, kteří jsou nějakým způsobem zainteresovaní a aktivní v oblasti česko-německých vztahů, takže i témat k rozhovorům bylo během dlouhých, družných večerů dost...

Ti z vás, kteří se o němčinu zajímají trochu víc a které jsem právě zlákala na

zúčastnění se této akce, však musím trochu zklamat... Z finančních důvodů se totiž kurz příští rok nekoná, ale už se šušká, že snad napřesrok by se měl otvírat další cyklus znovu od začátečníků, tak nezačínájte. Povím vám, byla to zajímavá zkušenost, i když jsem nakonec odjížděla s pocitem, že než ze mě bude ta profitlumočnice, mám se ještě co učit. Ale učenej (prej) z nebe nespád, tak uvidíme...

Blanka Langerová

Zápisy z rady občanského sdružení SOJKA – spolek mladých

Místo konání: Brtnice

Datum: 3. 5. 2002

Přítomní radní: Leopold Černý, David Andrlé, Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, Michal Janoš, Petr Špičan

Omluveni: Jitka Chmelíková, Vít Černý, Tomáš Pavlíček

Přítomní přisedící: Dalibor Dvořák, Monika Ženíšková, Pavel Stuchlík

Letmé zhodnocení velikonočního tábora v Doubravě, nápad uspořádat zdravotnický kurs pro táborové vedoucí – organizací pověřen Petr Špičan, začátek příprav na členské shromáždění – pověření: Jitka Chmelíková, Tomáš Pavlíček, zkompletování výroční zprávy, rozhodnutí o nákupu digitální videokamery – výběrem a nákupem pověřen: Michal Janoš

Místo konání: Praha

Datum: 25. 5. 2002

Přítomní radní: Leopold Černý, Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, Michal Janoš, Petr Špičan, Vít Černý

Omluveni: Jitka Chmelíková, Tomáš Pavlíček, David Andrlé

Gaisthal I., II. – personální, organizační záležitosti, nápad vytvoření databáze veškerých sojčích kontaktů – email, mobil, adresa, - zpracováním pověřen: Vítek Černý, zařízení ubytování pro zdravotnický kurs

Místo konání: Smolné Pece

Datum: 2. 7. 2002

Přítomní radní – : Leopold Černý, Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, , Tomáš Pavlíček, Jitka Chmelíková, David Andrlé

Omluveni: Vít Černý, Michal Janoš, Petr Špičan

Gaisthal I., II., jmenování Tomáše Pavlíčka referentem sojčího majetku, pochvala Petra Špičana za organizaci zdravotnického kursu, rozhodnutí: členské shromáždění bude v

Bohdalově, návrhy radních na případné změny stanov

Místo konání: Gaisthal

Datum: 18. 8. 2002

Přítomní radní: Leopold Černý, Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, Tomáš

Pavlíček, Jitka Chmelíková, Michal Janoš, Petr Špičan
Omluveni: David Andrlé, Vít Černý
rada velice krátká, zhodnocení proběhnuvšího tábora, organizace členského shromáždění

SOJTĚŽ
aneb Beznaděj smutného Davy...

Tak nám opět skončilo jedno sojtěžní kolo a téměř nikoho zase a zase a zase a zase nezasáhlo. Ani ta odměna, která jedinému odpověďevšímu Sojákovi Petrovi M. přinesla šestisetkorunovou výhru ve formě slevy na Sojkabus do Gaisthalu.

Určitě se budete všichni divit, ale já zase a zase a zase a zase vyhlašuji nové sojtěžácké kolo následující říkankou:

„Kolo kolo mlýnský,
za čtyři,
kolo se nám polámalo,
udělalo báááác!!!“

Doplňte chybějící slovo (vyznačené tečkami) v této říkance a pošlete jej sms zprávou, e-mailem nebo dopisem nebo jak chcete nejpozději do 12. 10. 2002 (rozhoduje datum doručení). Na členském shromáždění v Bohdalově pak vylosujeme šťastlivce, který získá cenu (ta momentálně utajena)!!!!

POZOR!!! Změnil jsem bydliště (takže dopisy posílejte na adresu Dava Andrlé, Palackého tř. 4, Brno 612 00) i číslo mobilu se teď změnilo (603 840 912) a mejlová adresa zůstala stejná davidan@centrum.cz.

Přeju Vám všem Sojkám, se kterými se neuvídím v Bohdalově, krásný podzim!!!

MILÁČKOVÉ A MILÁČKY, JE TU ZASE KONEC. DALŠÍ NÁŠUP OČEKÁVEJTE TRADIČNĚ KOLEM VÁNOC, KDYBYSTE NÁM CHTĚLI NĚCO NAPSAT, TAK SE NESTYĎTE. UŽ JSME OD VÁS DLOUHO NIC NEDOSTALI...MĚJTE SE KRÁSNĚ, PROŽIJTE NE MOC DEPRESIVNÍ PODZIM, ZACHOVEJTE VĚRNOST.

vaše Madleska bez leska

